



CYKL | ŚWIAT FILMU  
GRUPA WIEKOWA | SZKOŁA PODSTAWOWA 4–6

## ANALIZA PSYCHOLOGICZNA

opracowanie: Karolina Giedrys-Majkut, Marcin Majkut

FILM | „ESKIL I TRYNIDAD”, reż. S. Apeltgren

Eskil musi ciągle się przeprowadzać ze względu na pracę taty. Wszędzie jest „nowy” i z utęsknieniem czeka na moment, gdy zatrzyma się w jakimś miejscu na tyle długo, by załapać się na szkolną fotografię. Historia opowiedziana w filmie rozpoczyna się, gdy Eskil wraz z tatą przyjeżdżają do nowego miasta. Chłopiec poznaje tu parę osób, które będą miały wpływ na jego życie i które pokażą mu, jak ważne jest podążanie własną drogą. Najważniejszą z nich okazuje się lokalna ekscentryczka, która buduje łódź z zamiarem zabrania całej społeczności na słoneczną wyspę Trynidad. Eskil zaprzyjaźnia się z samotną konstruktorką i pod jej wpływem podejmuje istotne decyzje na temat tego, co jest dla niego w życiu najważniejsze.

## TEMATY DO OMÓWIENIA

Film stwarza okazję do omówienia z uczniami trzech tematów:

- Spełnianie oczekiwań innych czy realizowanie własnych pasji?
- Samotność
- Depresja

### Spełnianie oczekiwań innych czy realizowanie własnych pasji?

Eskil czuje się rozdarty między chęcią spełniania własnych pragnień a potrzebą przynależenia, którą ze względu na ciągłe podróże niezwykle trudno jest mu zaspokoić. Dla jego ojca, byłego hokeisty, oczywiste jest, że sport to fantastyczne hobby, które może pomóc odnaleźć się w każdej sytuacji, w każdym nowym miejscu. Eskil nie oponuje – hokej zdaje się ważny dla wszystkich, więc pewnie jest też dobry dla niego. Dopiero spotkanie z ekscentryczną Trynidad, która spełnia swoje marzenia niezależnie od tego, co i kto o niej myśli, inspiruje go do rezygnacji z hokeja, tym bardziej że nowa przyjaciółka Miria chętnie zajmie jego miejsce w drużynie.

Film w bardzo pozytywnym świetle ukazuje poszukiwania własnej drogi, podkreśla wartość niezależności i wolności wyboru, krytykuje konformizm (członkowie lokalnej społeczności wyśmiewają Trynidad, gdy ta proponuje im wyprawę na daleką wyspę, to jednak nie zraża kobiety do wyprawy – odpływa sama tam gdzie „szczęście, piękno i ciepło”). Twórcy nie popadają jednak w idealizm, wyraźnie pokazują bowiem, że spełnianie własnych potrzeb może krzywdzić innych. Widać to m.in. w rodzinie Eskila. Tata chłopca wybrał bardzo mobilny styl pracy, co sprawia, że Eskil stale się przenosi i nigdzie nie czuje się u siebie. Mete, mama Eskila, nie jest w stanie znieść takiego trybu życia, braku słońca i zimna Szwecji i przenosi się do Danii – do Kopenhagi. Eskil zostawiony przez większość czasu sam sobie przeżywa wiele trudności w związku z całą tą sytuacją i jest rozżalony. Dopiero gdy wzmacni swój indywidualizm, zyska więcej zrozumienia dla wyboru rodziców. Ostatecznie chłopiec dostaje od taty bilet lotniczy do Kopenhagi i zapewnienie, że może wrócić, kiedy tylko zechce. Możliwość stabilizacji oraz decydowania o sobie sprawiają, że Eskil wreszcie czuje się szczęśliwy.

Omawiając temat, warto poruszyć następujące kwestie:

- Jak czuł się Eskil, przenosząc się z miejsca na miejsce?
- Dlaczego Eskil grał w hokeja, mimo że interesowały go łódzie?
- Czy tata poważnie traktował prawdziwą pasję Eskila?
- Jak traktuje Trynidad lokalna społeczność (dlaczego?)?
- Czy Trynidad poddała się i zrezygnowała ze swoich marzeń?
- Co sprawia, że Eskil postanawia rzucić hokej?
- Czy Trynidad i Eskil byłiby szczęśliwi, gdyby zrezygnowali ze swoich zainteresowań i spełniali oczekiwania innych?

### **Samotność**

Bohaterowie filmu mają wiele powodów, by czuć się samotnymi. Eskil z tatą ciągle się przeprowadzają, w dodatku nie są ze sobą do końca szczerzy – chłopiec ukrywa niechęć do hokeja, mężczyzna nie chce powiedzieć synkowi, że mama nie wróci już do Szwecji. Nowa koleżanka Eskila uwielbia hokej, jednak w małych miejscowościach, w jakich często zdarza się jej mieszkać (dziewczynka prowadzi taki sam tryb życia jak Eskil), nie ma żeńskich drużyn. W dodatku rodzice Mirii nie życzą sobie, by uprawiała ten sport. Trener drużyny juniorów czuje się bezradny wobec perspektywy utraty swojej drużyny – jeśli zespół nie wygra ostatniego meczu w sezonie, zostanie rozwiązany. Wreszcie Trynidad doświadcza samotności z powodu braku akceptacji przez ludzi z miasteczka dla jej odmiennych zainteresowań i marzeń.

Film inspirowane do konstruktywnej refleksji nad samotnością, pokazuje ją jako stan przejściowy: Trynidad zaprzyjaźnia się z Eskilem, Miria zostaje przyjęta do drużyny i ratuje jej skórę w trakcie najważniejszego meczu, zaś rozbita rodzina ocala to, co najważniejsze, czyli miłość do siebie nawzajem. Widzimy też skuteczne strategie w walce z samotnością – nie jest nią konformizm i rezygnacja z siebie w zamian za akceptację, lecz raczej poszukiwanie pokrewnej duszy, ludzi, którzy docenią to, kim naprawdę jesteśmy.

Omawiając temat, warto poruszyć następujące kwestie:

- Co to znaczy czuć się samotnym?
- Który z bohaterów filmu czuł się samotny i dlaczego?
- Jak bohaterowie radzą sobie z samotnością?
- Które z tych zachowań wydają się najskuteczniejsze?
- Kto pomaga Eskilowi pokonać samotność?

### **Depresja**

Pobocznym wątkiem w filmie jest depresja pokazana jako groźna choroba, która może mieć destrukcyjny wpływ na życie rodziny. Cierpiąca na nią mama Eskila i dlatego wyjechała ze Szwecji. Chłopiec kocha mamę, ale ponieważ jest rozczulony, mówi: „Wszyscy inni dają radę”. Mama odpowiada, że ona nie może „dać rady”. Ta scena dobrze ilustruje problemy z postrzeganiem depresji jako choroby urojonej, na którą najlepszym lekarstwem jest po prostu wzięcie się w garść. Warto wykorzystać ten epizod do podważenia stereotypów dotyczących depresji, a następnie wyjaśnić uczniom, że jest to poważna choroba, która wymaga interwencji lekarza.

Omawiając temat, warto poruszyć następujące kwestie:

- Kto z członków rodziny Eskila choruje na depresję?
- Jakie były przyczyny depresji u mamy Eskila?
- Dlaczego mama Eskila wyjechała?
- Jak radzić sobie z depresją?
- Dlaczego w przypadku depresji konieczna jest interwencja lekarza?